

Прѣдъ видъ на всичко казано, всѣкой, който се счита за спиритистъ само вслѣдствие своето довѣрие къмъ откровенията пострѣдствомъ маситѣ и др. необходимо ще си изесни: 1) че само едното участие „на сеанситѣ“ не дава на чловѣка възможността да стане истински спиритистъ; 2) че ако поредъчний чловѣкъ се гнуси отъ безнравственото общество живо то, отъ уважение къмъ себеси, той трѣбва да се гнуси и отъ безнравственитѣ невидими умрѣли разговорници; 3) че съобщението „на духоветѣ“ за прѣражданieto на чловѣка е противно на Христовото учение и категорически се опровергава отъ апостола Павла, който казва, че „На чловѣка е опрѣдѣлено еднажъ да умре“ (а слѣдователно и еднажъ да се роди.) Посл. къмъ Евреитѣ 9, 27.

„Всѣкому е опрѣдѣлено само едно рождение и една смърть, казва епископъ Теофанъ. . . . Който духъ проповѣдва иначе и обѣщава друго рождение и друга смърть, той е Антихристовъ“ (Теофанъ. Поучения)

Прѣвелъ отъ руски Студентъ: *К. Гергиевъ.*
г. С. Петербургъ

З а б ъ л. Който желае да има по подробни свѣдѣния за спиритизма въ християнския духъ, прѣпоръчваме му да прочете съчиненията на Архимандрита Митрофанаа подъ заглавие: „Какъ наши предки живутъ и какъ мы будемъ житъ сир. какъ живѣять нашитѣ умрѣли прародители и какъ ще живѣемъ и ний (като умрѣемъ).“
Забѣл. Ред.